

اخبار کارگری

صيد ماهی فراوان در آب گل آلود مناسبات اداری ادامه دارد

مبارزه بانجومي بگيري يا نمايش صوري؟

کارگر پتروشیمی تندگویان قربانی حادثه کار شد

روابط عمومی پتروشیمی شهید تندگویان، ضمن تکذیب خبر انفجار و آتش‌سوزی در این پتروشیمی اعلام کرد: حادثه‌ای در حین تعمیر یک دستگاه تهویه، منجر به فوت یک کارگر واحد تهویه شده‌است.

کارگر متروی تهران، قربانی حادثه کار شد

قائم‌مقام عملیات شرکت بهره‌برداری مترو تهران در مورد حادثه روز سه‌شنبه یکی از تعمیرکاران مترو توضیحاتی ارائه کرد. به گزارش ایسنا، رستمی گفت: روز سه‌شنبه در یکی از تجهیزات ریلی ایستگاه ارم‌سبز در خط چهار مترو مشکلی ایجاد شد که این مشکل مربوط به تعویض خط‌قطار‌ها می‌شد.

کارشناس روابط کار: دوران زندگی با ۵۰۰ هزار تومان گذشته است

یک کارشناس حوزه کار با بیان اینکه مزد منطقه‌ای و مزد توافقی فراتر از مزد حداقلی است و نمی‌توان آنها را جایگزین حداقل مزد کارگران کرد، نسبت به عواقب منفی این کار و رواج مهاجرت گسترده از روستاها به شهرها هشدار داد.

نسرین هزاره مقدم

«نجومی‌بگیری» یکی از نقاط تاریک تاریخ دولت‌ها پس از جنگ در ایران بوده است. در سال‌های گذشته، هرچه فاصله سطح زندگی عموم مردم با خط فقر افزایش یافته، اقلیت متصل به نهادهای دولتی و حاکمیتی به سودهای انبوه بیشتری دست یافته‌اند، به عبارتی در دهه‌های اخیر، متوسط‌زدایی از اقتصاد همراه و هم‌راستای نجومی‌بگیری خواص و نزدیکان به بلو کهای قدرت، رشد کرده و افزایش نرخ ضرب جینی، خودشاهد روشنی برای اثبات این ادعاست.

ضرب جینی، شاخصی است که در اقتصاد برای سنجش نابرابری در توزیع درآمد جامعه از آن استفاده می‌شود. این ضریب عددی بین صفر و یک است. هر چه این عدد به صفر نزدیک‌تر باشد وضعیت توزیع درآمد در جامعه بهتر و هر چه به یک نزدیک‌تر باشد نابرابری درآمد در جامعه بیشتر است. ضریب جینی در ابتدای دولت یازدهم ۰.۳۶۵ بود. این رقم در پایان سال ۹۹ تا ۹۹ رسیده و به‌طور کلی از سال ۹۲ تا ۹۹ ضریب جینی در اقتصاد و جامعه ایران روند صعودی داشته است.

در چنین چیدمانی است که نجومی‌بگیری به عنوان معضلی بسیار برجسته می‌نماید؛ معضلی که تا امروز به جز در اخبار پراکنده در رسانه‌های جمعی یا استخراج‌های فزردی و گاه به گاه، هیچ اقدام درحسور برای آن میان برداشتن آن صورت نگرفته است. حتی

سلمان‌های که در سال‌های قبل برای ثبت دریافتی واقعی مدیران قرار بود طراحی شده و در دسترس عموم قرار بگیرد، هرگز به جایی نرسید. البته نجومی‌بگیری در تمام بخش‌های اقتصاد وجود دارد اما وجود مدیران نجومی‌بگیر در بخش دولتی به مراتب آزاردهنده‌تر است. در بخش خصوصی، اگر مدیری نجومی‌بگیر باشد، طبعاً دریافتی او بخشی از ارزش افزوده کارخانه و برداشتی از انباشت سرمایه است. هر چند این دریافت‌های کلان مدیران خصوصی با اهداف کلان اقتصاد و قانون اساسی ایران تعارض دارد اما در بخش دولتی موضوع از اساس متفاوت است. در این بخش، نجومی‌بگیری به معنای برداشتن بی‌رویه از خزانه بیت‌المال و از اموال ملت است و در شرایطی که کشور با کمبود و کسری شدید بودجه مواجهه و در معرض تحریم‌های غرب قرار دارد، برداشتن بی‌رویه از خزانه بیت‌المال، گناهی به مراتب بزرگ‌تر از همیشه است.

اخراج سه مدیر و ممنوعیت گرفتن کارت هدیه و سکه نجومی‌بگیری همچنان در زمر مجموعه دولت برقرار است. دوم آذرماه «معاون امور اقتصادی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی» برکناری سه نفر از مدیران شرکت‌های زیرمجموعه وزارت کار را به علت فیش‌های حقوقی نجومی از محل کارت هدیه و سکه توییت کرد. احمد خانی‌نوذری در صفحه شخصی خود توییت کرد: «بخش زیادی از مبالغ فیش‌های نجومی در شرکت‌های

زیرمجموعه وزارت کار از محل کارت هدیه و سکه بوده است. با ابلاغ وزیر در هفته گذشته، هر گونه خرید و اعطای سکه، کارت هدیه و بودجه محرمانه ممنوع است.»

چند روز پیشتر، فیش‌های نجومی و غیر متعارف چند مدیر از شرکت‌های زیرمجموعه وزارت تعاون در فضای مجازی منتشر شد که مورد انتقاد بسیاری از کاربران فضای مجازی قرار گرفت. نجومی‌بگیری در دولت آن هم در مجموعه وزارت کار که اساساً باید حامی و مدافع منافع فرودستان و کارگران و بانفستان‌ها باشد، موضوعی است که موجب انتقادات بسیار می‌شود. چرا در چنین نهادی باید مدیرانی باشند که دریافتی‌های بسیار کلان دارند و چرا در شرایطی که بیش از ۱۰ میلیون خانوار کشور از بیمه‌شدگان این وزارتخانه با حداقل حقوق ۴ میلیون تومانی به‌سختی بسیار روزگار می‌گذرانند و با بیماری‌های سنگین ناشی از سال‌ها اشتغال در مشاغل سخت و پرخطر دست و پنجه نرم می‌کنند، مدیران پشت میز نشین، باید حقوق‌های ۱۰۰ یا ۲۰۰ میلیون تومانی بگیرند؟! **مبارزه صوری با حقوق‌بگیران نجومی**

رویه این سال‌ها نشان داده که مبارزه با نجومی‌بگیری تنها به اخراج چند نفر محدود است و هیچ حساب و کتابی برای این برداشتهای دولتی موظفانده تمامی اطلاعات مربوط به پرداخت حقوق و مزایای کارکنان خود را در سامانه‌های

حبیبی: مدیران دولتی وقتی پای دادن حقوق کارگر در میان باشد بارها و او بلاسر می‌دهند که دل‌مان با کارگران است اما پولی در بساط نیست و خزانه خالی‌ست اما برای خودشان همیشه پول و بودجه به وفور هست

بساط نیست و خزانه خالی‌ست اما برای خودشان همیشه پول و بودجه به وفور هست. به گفته‌ی، مبارزه واقعی با فساد یعنی اخراج، برگردان حقوق دریافتی غیر قانونی، معرفی متخلف به کارگران و قوه قضاییه و در نهایت، محرومیت از هرگونه خدمات دولتی.

این فعال کارگری تأکید می‌کند: تا زمانی که شفافیت و آزادی عمل تشکل‌های مدنی و کارگری غایب باشد، مبارزه واقعی و جدی با فساد صورت نخواهد گرفت. یک تعداد محدودی از نجومی‌بگیران دولت، گاه و بیگاه برای راضی نگاه داشتن افکار عمومی اخراج می‌شوند اما یک درصدی‌ها همچنان از قبالت حقوق نود و نه درصدی‌ها پول کلان به جیب می‌زنند. در این شرایط، از بخشنامه ۱۶۰۲۵۹ وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی نیز کار چندانی برنخواهد آمد.

در مقاله فساد، مبارزه واقعی با مبارزه نمایشی، از زمین تا آسمان تفاوت دارد. اولین سؤال این است که امثال این سه مدیر اخراجی، چند سال است که نجومی‌بگیر هستند و از حقوق حقه کارگران، برداشتهای کلان داشته‌اند. میزان دارایی‌ها و املاک ثبت شده به نام خود و افراد فامیل و خانواده‌شان واقعاً چند است و آیا قرار است پول‌های غیر قانونی را بر گردانند یا اموال غیر را برای خود نگه داشته و فقط از پشت صندلی مدیریت کنار می‌روند؟ سؤال مهم‌تر اینکه واقعاً چند نفر یا چند صد نفر دیگر مثل این سه مدیر، در سیستم عرض و طویل دولت وجود دارند که در این شرایط تحریم و بی‌پولی، هر ماه بیش از ۲۰۰ برابر یک کارگر زحمتکش، پول به جیب می‌زنند و خیلی راحت قسر در می‌روند؟

اصلاح قانون کار را شمشیری برگردان کرده‌اند

پورموسی افزود: اگر منظور از اصلاح قانون کار، ضروریان کارگران و برچیدن مطالبات حداقلی آنهاست، ما به اصلاح‌نیزان نذر نیم‌همین قانون برای کارگران خوب است. متأسفانه برخی از کارفرمایان و بدنه‌ای از دولت دیگری از اصلاح قانون کار هستند که ما این مسأله را بر نمی‌تابیم و تحمل نمی‌کنیم. وی متذکر شد: اصلاح قانون کار اگر برای بهبود وضعیت کارگر و به نفع جامعه کارگری باشد ۱۰۰ درصد با آن موافق هستیم ولی اگر بخواهد کوچک‌ترین خدشه‌ای به جامعه شریف کارگری وارد شود با آن مخالفت می‌کنیم.

این فعال حوزه کار با بیان اینکه هرگونه اصلاح قانون باید با مشورت و نظر همه شرکای اجتماعی باشد، تأکید کرد: در بحث اصلاح باید نظرات همه شرکای اجتماعی در شورای عالی کار گرفته و حتماً نظرات استفاده شود، بدون رعایت این مسأله اصلاح مورد رضایت مانیتست.

یک فعال کارگری با بیان اینکه با اصلاح قانون کار در جهت حمایت بیشتر از کارگران موافقیم، گفت: مجلس و دولت ماده ۷ قانون کار را اصلاح و به‌بستن قرار داده‌های موقت در کارهای دائم پایان دهند. رحمت‌اله پورموسی در گفت‌وگو با ایسنا اظهار کرد: قطعاً قانونی که ۳۰ سال پیش نوشته شده با شرایطی که امروز در آن قرار داریم متفاوت است پس این مسأله ثابت می‌کند نمی‌توان گفت که روی قانون کار اصلاح انجام نشود. وی ادامه داد: ما با اصلاح مخالف نیستیم ولی معتقدیم اصلاح باید به سمت و سویی برود که حمایت از کارگران را بیشتر کند نه آنکه حداقل‌های زندگی کارگران را از بین ببرد. این فعال کارگری تصریح کرد: متأسفانه مواردی که مطرح می‌شود مثل ماده ۴۱ قانون کار، ماده ۲۷ قانون کار یا بعضی از موارد دیگر که دنبال اصلاحش هستند به مثابه این است که شمشیر را برداشته‌اند و می‌خواهند گردن کارگران را بزنند در حالی که اسم این کار اصلاح نیست.

نگران ورود کارگران چینی به ایران نباشید حریری: ارزان‌تر از نیروی کار ایرانی در دنیا وجود ندارد

خود را از چین بگیرد. رئیس اتاق مشترک ایران و چین گفت: شرکت‌های چینی ممکن است، در صددی از افراد در سطوح بالای مهندسی و فناوری را با خود به ایران بیاورند اما نیروهای اجرایی و ساده‌حتمای ایرانی هستند.

فعلاد درگیر آن نیست اما درباره موضوع ساخت مسکن نه تنها با کشور چین بلکه با کشور ترکیه هم صحبت شده است. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، مجید ضارحری درباره نگرانی‌های نیروی کار ایرانی در این زمینه گفت: اینکه بخواهند نیروی کار چینی وارد کنند، اصلاً منطق اقتصادی

رئیس اتاق مشترک ایران و چین در واکنش به ورود نیروهای انسانی چینی برای ساخت مسکن در ایران، گفت: این طرح در وزارت راه و شهرسازی مطرح شده و بخش خصوصی

باید از شکل سنتی به شکل مدرن و صنعتی تغییر پیدا کند، ایده درستی است زیرا ما در فرآیندها و فناوری ساختمان سازی از دنیا بسیار عقب هستیم. اگر بخواهیم یک میلیون مسکن در سال بسازیم، به‌طور متوسط بیش از دو سال طول خواهد کشید و حتی تجربه تاریخی ما بیش از ۵۰ سال بوده است اما اگر همه امکانات را فراهم کنیم، می‌توانیم دو ساله تمام کنیم. برای اینکه فناوری ساخت مسکن را از تقادیم، باید از کشورهای پیشرفته در قالب قرارداد و پروژه کمک بگیریم.